

traktat, men han erklærede jo også allerede i december, at debatten om Nicetraktaten var slut, så det overrasker mig måske ikke så meget.

Men jeg vil spørge udenrigsministeren, om dette konvent også er noget, der indgår i regeringens overvejelser. Det, man opnår med et konvent, er jo at koble regeringerne ud, og det vil sige, at så får man virkelig en forfatning med stort F – en EU-grundlov. Det er et klart signal, hvis det er dét, man overvejer, for så ved vi jo, hvordan det går: Så kommer alle flommeeuropæernes forslag væltende ind på bordet, og så ved vi jo godt, hvad vej det går. Det er derfor, det er interessant at høre, om det er den køreplan, som er regeringens skjulte dagsorden.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er da muligt, at hr. Keld Albrechtsen vil betegne mig som flommeeuropæer, men det må jeg så prøve at leve med.

Jeg vil blot sige, at jeg forholdt mig helt åbent og frit til det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stillede mig, og svarede ærligt, at jeg synes, at konventtanken havde noget for sig. Jeg vil da gerne diskutere det, men jeg taler som radikal ordfører og ikke på vegne af regeringen. Jeg har svaret på et spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stillede mig, og længere kan jeg ikke gå.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti siger ja til Nicetraktaten og støtter dermed en dansk ratifikation af denne. Det gør vi først og fremmest, fordi Nicetraktaten er den politiske forudsætning for, at udvidelsen af Fællesskabet kan blive sat på skinner. Nicetraktaten er en afgørende brik, for at vi kan få samlet et helt Europa og få realiseret den historiske fredsmission, som er EU's. De nye demokratier i Central- og Østeuropa skal med. Det har afgørende prioritet for os, også ved vurderingen af indholdet af Nicetraktaten, og vi er altså begejstrede over udsigten til at få udvidet Fællesskabet i de kommende år.

Men ser vi på Nicetraktaten som sådan, er det klart, at det ikke er alle elementerne i den, vi ligefrem er jublende lykkelige over. Jeg vil især nævne ét punkt, som vi ikke er begejstrede for, og det er spørgsmålet om Kommissionens sammensætning, når man er oppe på de 27 kommissærer, som er nævnt i traktatgrundlaget. Vi me-

ner ikke, at selv en ligelig rotationsordning, eller roterende kommissærer om man vil, er nogen god løsning for Fællesskabet. Vi mener faktisk, det er ret afgørende, at hvert enkelt medlemsland har sin egen kommissær, fordi det i virkeligheden er med til at give Kommissionen den fornødne legitimitet, også over for de enkelte medlemslande. Det er det, vi er mest betænkelige over ved Nicetraktaten som sådan, at man indfører rotation eller i hvert fald skal have en diskussion, når man er oppe på 27 medlemslande, om, hvordan Kommissionen skal sammensættes.

Med hensyn til forespørgerens ønske om også i denne debat at diskutere spørgsmålet om forholdet mellem Nicetraktaten og grundloven kan jeg sige det meget enkelt: Kristeligt Folkeparti tager Justitsministeriets notat til efterretning, og vi mener ikke, der er behov for en uvildig undersøgelse af netop den problemstilling. Men uanset at der efter vores opfattelse og på baggrund af Justitsministeriets notat ikke er tale om dansk suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand ved en ratifikation af Nicetraktaten, mener vi faktisk, det er afgørende vigtigt, at der alligevel kommer en folkeafstemning om Nicetraktaten.

Det er sket ikke bare én, men to gange, at et stort flertal i Folketinget har fået et flertal i befolkningen imod sig i EU-spørgsmål, sidst ved folkeafstemningen om euroen sidste år. Selv om der her i Folketinget synes at være et endog komfortabelt flertal for dansk ratifikation af Nicetraktaten, mener vi derfor alligevel, det er vigtigt, at dette flertal også får lov til at manifestere sig ved en folkeafstemning. Vi tror nemlig, at det vil blive et ja til Nicetraktaten.

Når vi ønsker en folkeafstemning, er det ikke så meget for at endevende Nicetraktaten i alle detaljer – det kan selvfølgelig også godt ske ved en folkeafstemning – men fordi en folkeafstemning er en god anledning til at få bygget bro og få helet de sår, der har behov for at blive helet efter euroafstemningen sidste år, og for at få en bredere politisk debat – ikke bare om Nicetraktaten, men også den politiske sammenhæng, den nu engang indgår i, nemlig hele spørgsmålet om udvidelsen og den dagsorden, der på topmødet i Nice blev sat frem mod den nye regeringskonference i 2004.

Det er altså efter vores opfattelse ikke nødvendigt at sætte Nicetraktaten til folkeafstemning i henhold til grundloven, men af folkelige